

Biblia pentru copii
prezentată

La Revedere
Faraon!

Scrisă de: Edward Hughes

Ilustrații: Janie Forest; Alastair Paterson

Adaptată după: Lyn Doerksen

Tradusă de: Tatiana Simion

Produsă de: Bible for Children
www.M1914.org

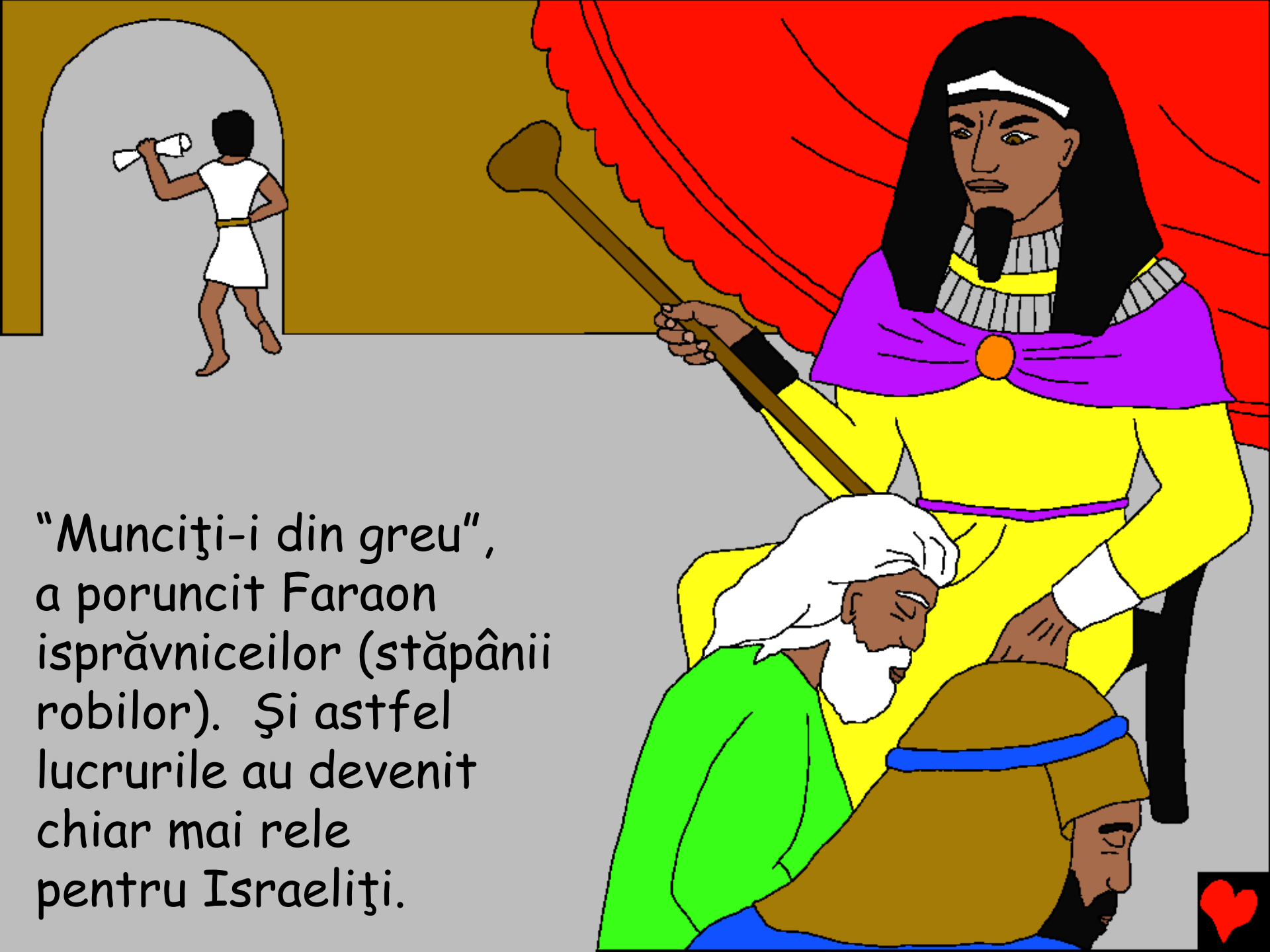
©2021 Bible for Children, Inc

Autorizație: Se permite copierea și tipărirea acestei povestiri dar nu comercializarea acesteia.

Faraon era mânios!
Dumnezeu îi
poruncise, prin
Moise, să lase
poporul Israel să
părăsească Egiptul.
El s-a împotrivit.

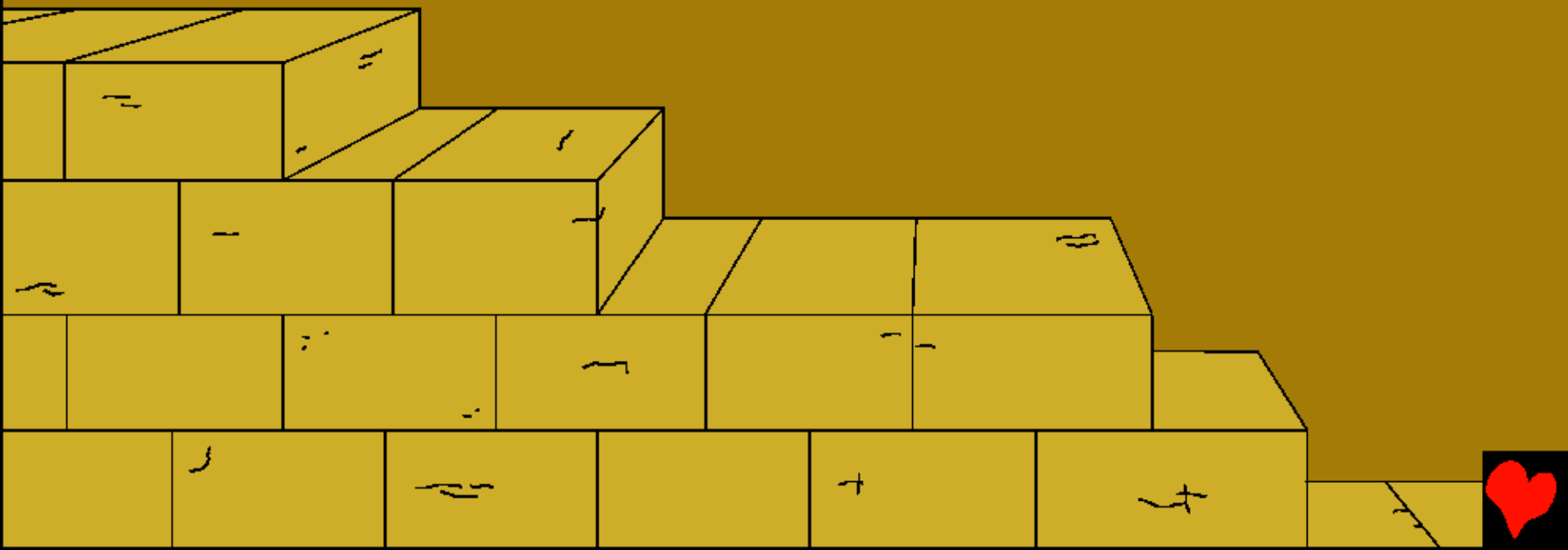

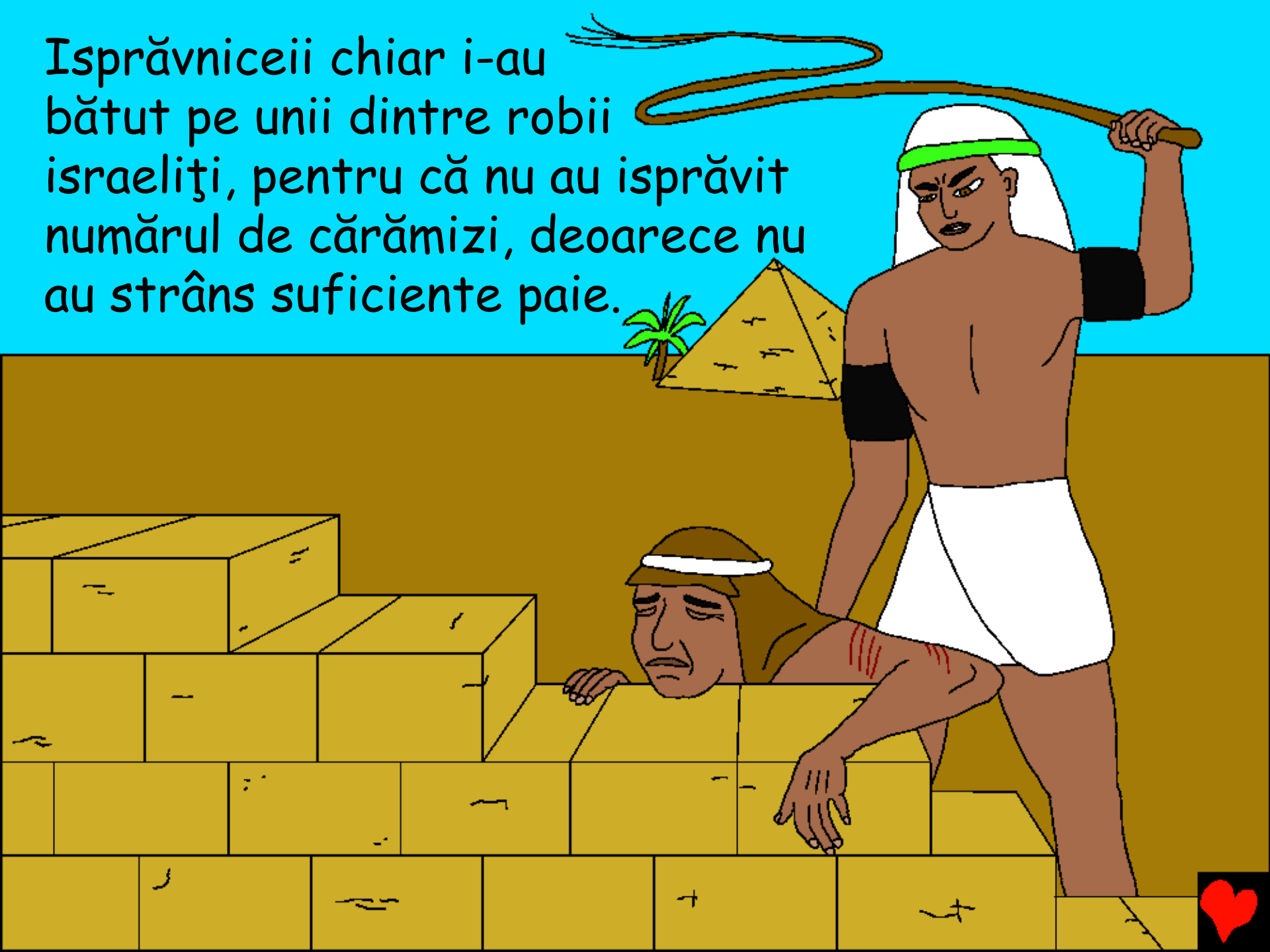
“Munciți-i din greu”,
a poruncit Faraon
isprăvnicilor (stăpânii
robilor). Și astfel
lucrurile au devenit
chiar mai rele
pentru Israeliti.

“Nu vă mai dau paie; duceți-vă singuri de luați
paie de unde veți găsi; dar să le cereți același
număr de cărămizi.” Acelea au fost noile porunci
ale lui Faraon.

Isprăvniceii chiar i-au bătut pe unii dintre robii israeliți, pentru că nu au isprăvit numărul de cărămizi, deoarece nu au strâns suficiente paie.

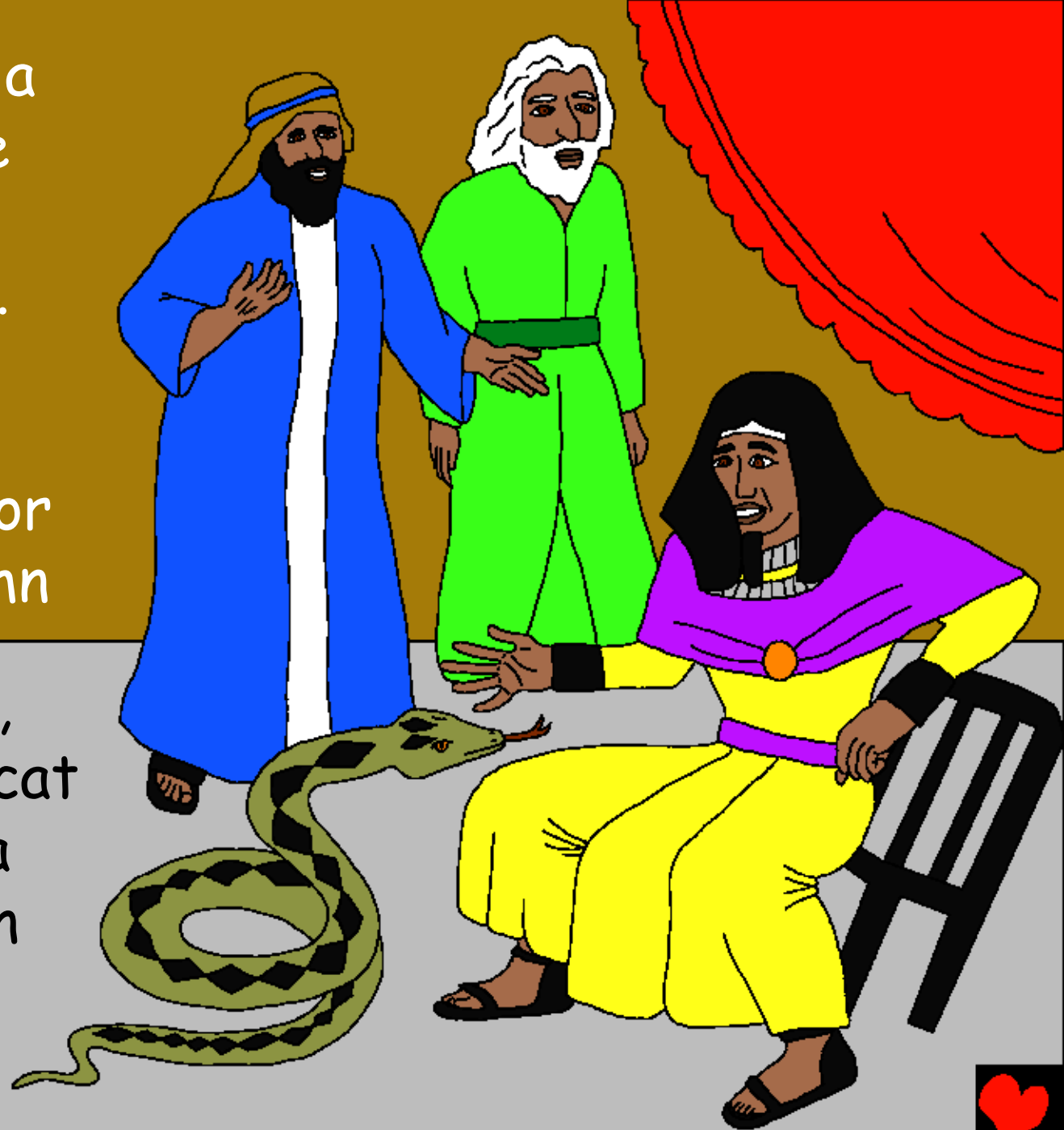
Poporul învinuia pe Moise și pe Aaron pentru necazurile lor. Moise a găsit un loc unde să se roage. "O Doamne," s-a rugat el, "n-ai izbăvit pe poporul

Tău." "Eu sunt Domnul. Eu vă voi izbăvi," a răspuns Dumnezeu.

Apoi Dumnezeu a trimis pe Moise și pe Aaron înapoi la Faraon. Când puternicul conducător a cerut servitorilor Domnului un semn

de la Dumnezeu, Aaron și-a aruncat toiagul, care s-a prefăcut într-un șarpe.

“Chemați vrăjitorii mei”
a strigat Faraon. Când
vrăjitorii Egiptului
și-au aruncat toiegele,
acestea s-au prefăcut
în șerpi. Dar toiagul
lui Aaron a înghițit
toiegele lor. Totuși,
Faraon s-a împotrivit și
nu a lăsat poporul
să plece.

În dimineața următoare, Moise și Aaron au întâlnit pe Faraon la râu. Când Aaron a ridicat toiagul și a lovit apele râului, Dumnezeu a prefăcut apa în sânge. Peștii au murit! Oamenii nu au mai putut să bea apa râului!

Dar Faraon și-a împietrit inima. El nu a permis
Israelitilor să părăsească Egiptul.

Din nou, Moise a cerut lui Faraon să lase poporul lui Dumnezeu să plece. Faraon a refuzat.

Dumnezeu a trimis o nouă urgie. Broaște pe toată întinderea Egiptului. Fiecare casă, fiecare cameră, chiar și cuptoarele s-au umplut cu broaște.

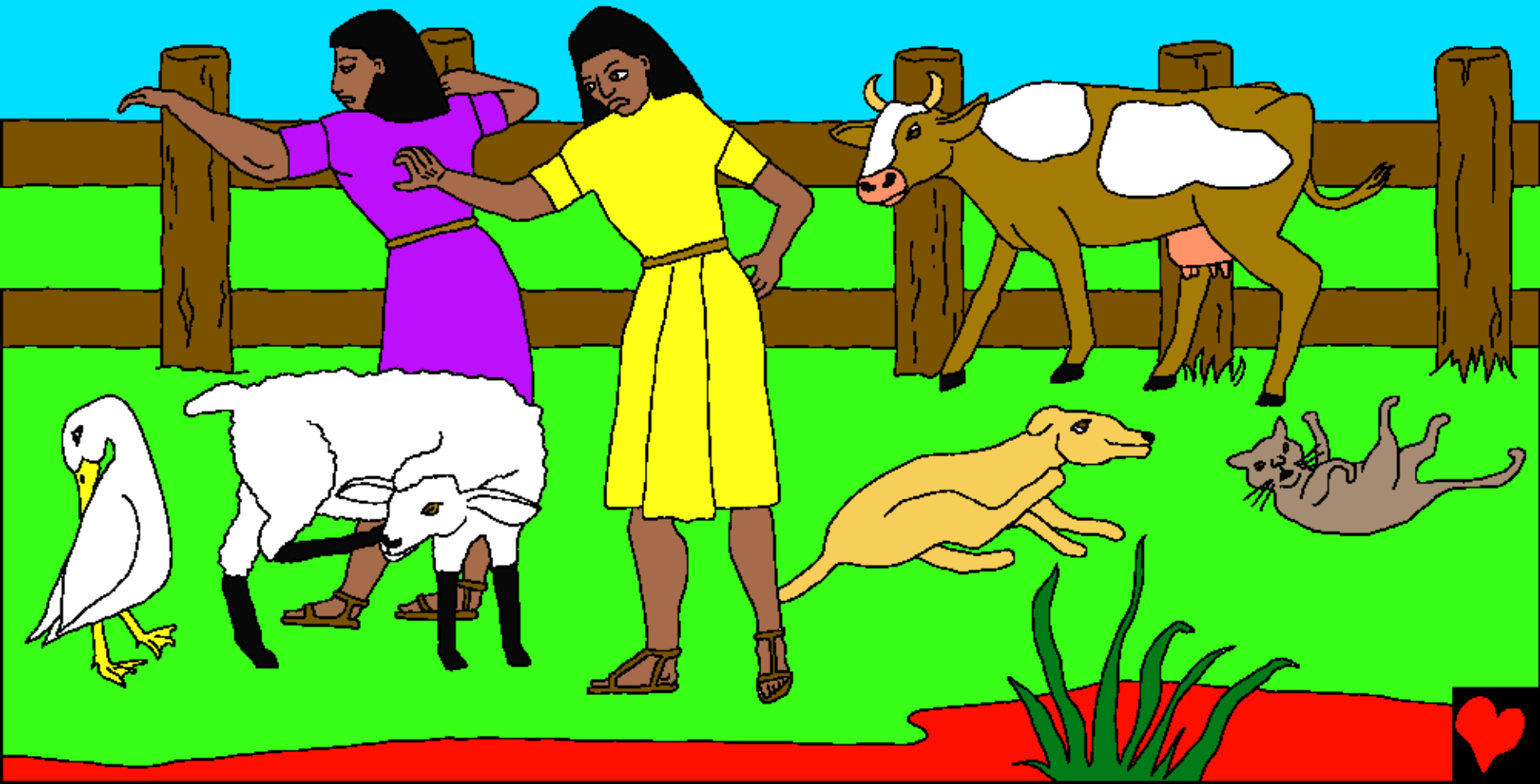

“Rugați-vă Domnului, să depărteze broaștele de la mine,” a stăruit Faraon. “Și am să las pe popor să plece.” Dar, când broaștele s-au îndepărtat, Faraon s-a răzgândit. El nu a eliberat robii.

Dumnezeu a transformat țărâna pământului în păduchi. Păduchii erau pe oameni și pe dobitoace, dar Faraon și-a împietrit inima împotriva lui Dumnezeu.

După
aceea
Dumnezeu
a
trimes

muște, un roi de muște.
Dumnezeu a trimes ciume
și boli, piatra și focul.
Poporul a suferit cumplit.
Dar totuși Faraon
a rămas cu inima
împietrită împotriva
lui Dumnezeu.

După urgia cu piatră
și foc, Dumnezeu
a trimis cete de
lăcuste. Lăcustele
au mâncat toată
iarba pământului,
tot ce era verde.

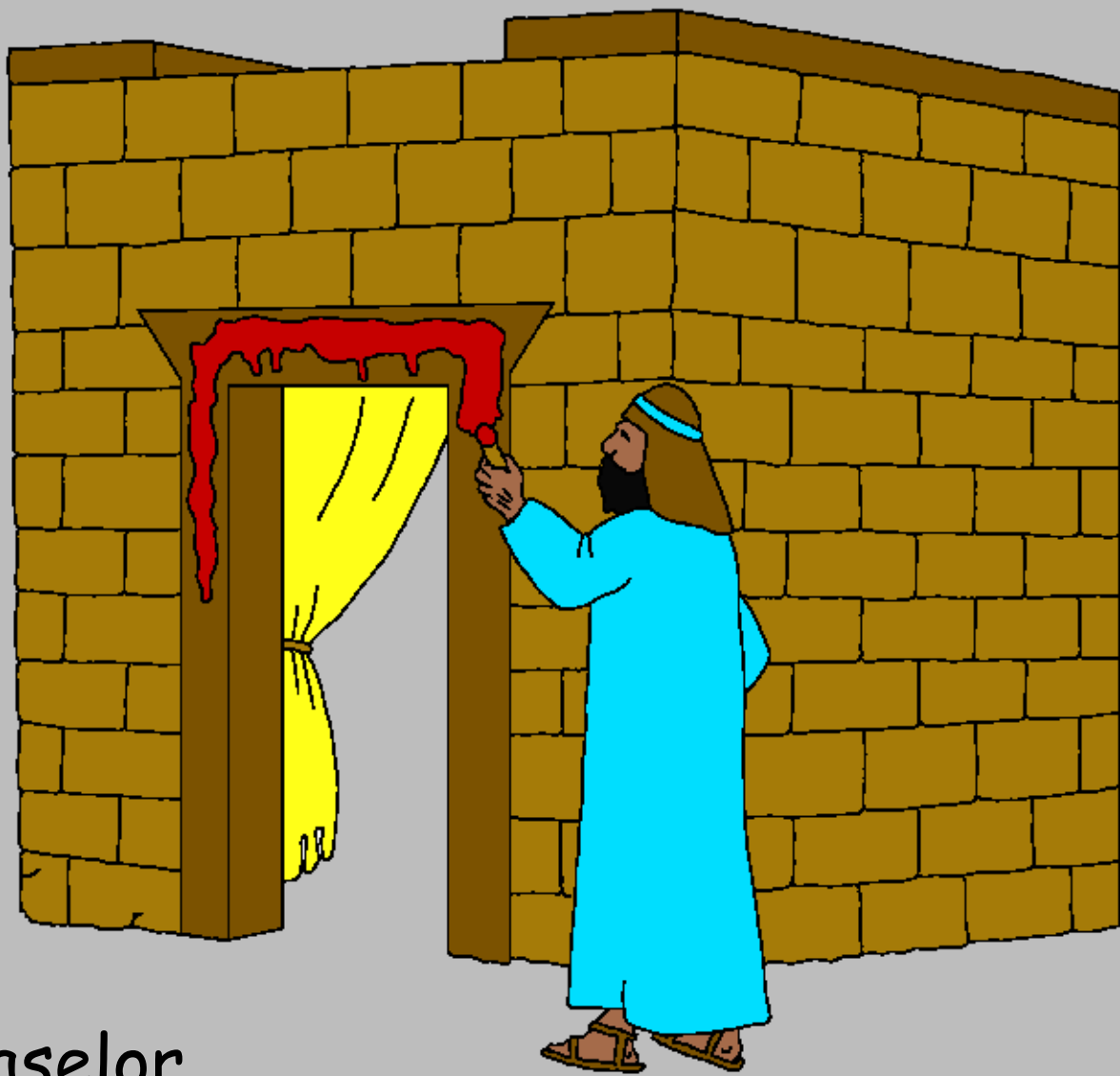

Apoi Dumnezeu a
trimes trei zile de
întunerec besnă.
Dar încăpățânatul
Faraon nu a vrut
să elibereze
pe Israeliți.

“Îți voi mai trimite o
urgie” a avertizat
Dumnezeu. “Pe la
miezul nopții, toți
întâii născuți de
parte bărbătească
și animalele vor
muri.” Dumnezeu
a spus israeliților
că întâiul lor născut
va fi salvat dacă
vor avea sânge de
miel pe stâlpii ușii
și pragul de sus al caselor.

La miezul-noptii, mari
țipete a cuprins Egiptul.
Nu era casă unde să nu
fie un mort.

"Pleacă" l-a rugat Faraon pe Moise. "Duceți-vă de slujiți Domnului." Poporului lui Dumnezeu a pășit dincolo de granița Egiptului.

Dumnezeu a spus lui Moise să își amintească de noaptea de paște pentru că Îngerul lui Dumnezeu a trecut peste casele

Israelitilor, i-a scăpat de Faraon și de poporul lui.

După
430 de ani
petrecuți în
Egipt, poporul
lui Dumnezeu

era acum liber. Dumnezeu îi
conducea într-un stâlp de nor să-i
călăuzească pe drum, iar noaptea într-un
stâlp de foc, ca să-i lumineze pe drum.

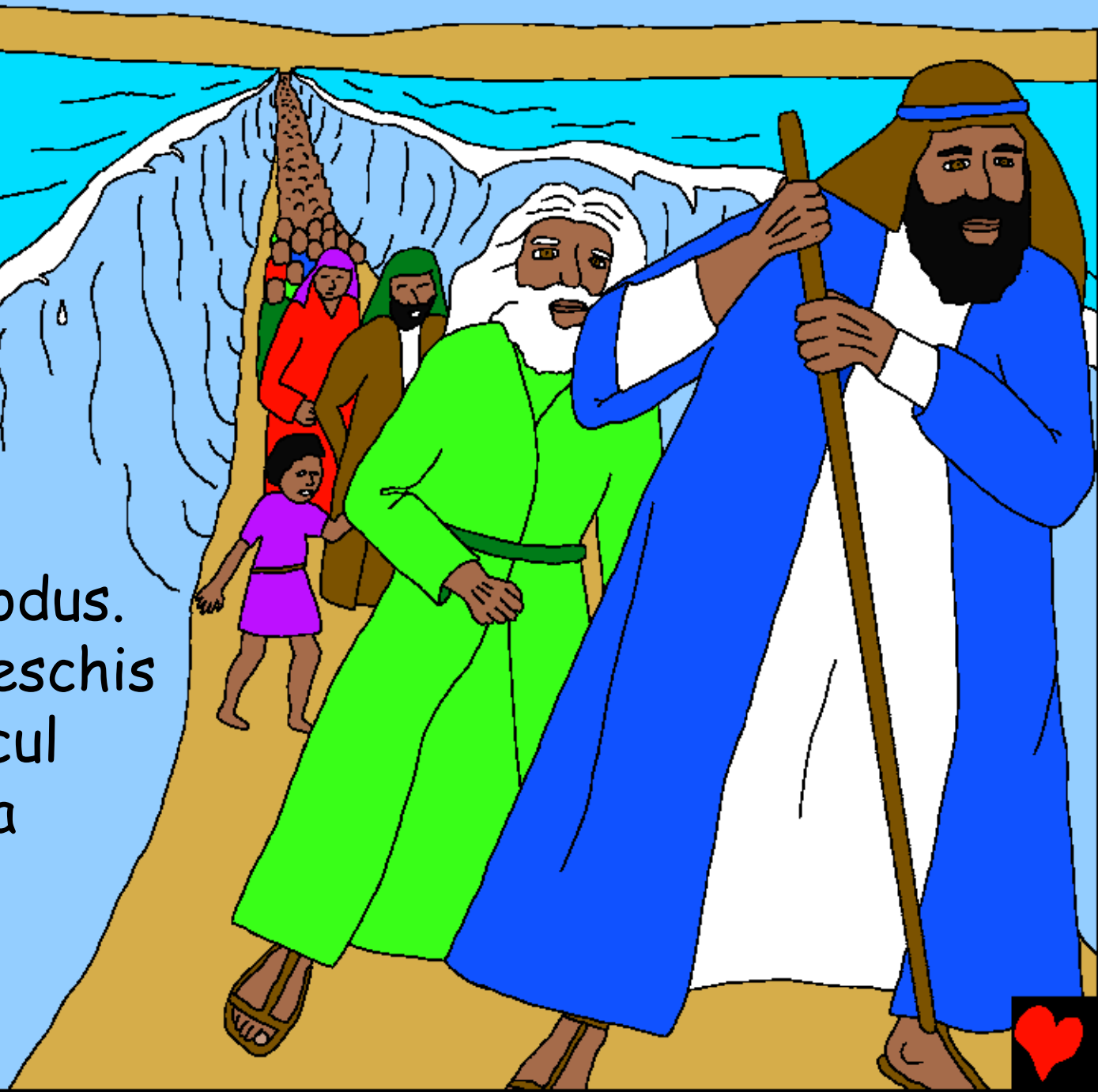
Dar Faraon nu a terminat cu Israelitii. Din nou, a uitat de Dumnezeu. Din nou s-a răzgândit. Faraon și-a pregătit carul de război și a pornit după robi. Poporul a fost prins ca într-un laț între țărmul stâncos și mare.

“Domnul va lupta pentru voi” a spus Moise.
Moise s-a dus la marginea apei, și-a ridicat
toiagul și a întins mâna spre mare.

Un mare
miracol s-a produs.
Dumnezeu a deschis
o cale în mijlocul
apei. Poporul a
putut trece
în siguranță,
ca pe uscat.

Oastea lui Faraon a pornit în galop în Marea Roșie.
"Acum îi vom prinde," s-au gândit soldații. Dar
Dumnezeu a făcut ca apele să se întoarcă
peste Egipteni. Acum Faraon a văzut
că Dumnezeul lui Israel era
Dumnezeu peste toate.

La Revedere Faraon!

O povestire din Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia,

se găsește în

Exod 4-15

„Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină.”

Psalmi 119:130

Sfârșit

Această povestire Biblică, ne spune despre Dumnezeu nostru minunat, care ne-a creat pe noi și care dorește să se facă cunoscut nouă.

Dumnezeu știe că noi facem fapte rele, aceste fapte rele sunt numite de El păcate. Pedeapsa pentru păcat este moartea, dar Dumnezeu ne-a iubit și ne iubește atât de mult încât a trimis pe singurul Lui Fiu, pe Isus, să moară pe cruce și să fie pedepsit pentru păcatele tale. Dacă tu crezi în Isus și îi ceri iertare, El te va ierta! El va veni în viața ta, iar tu vei trăi cu El pentru totdeauna.

Dacă tu crezi că toate acestea sunt adevărate, roagă-te astfel lui Dumnezeu:

Dragă Isus, cred că Tu ești Dumnezeu dar te-ai făcut om ca să mori pentru păcatele mele, iar acum ești viu. Te rog intră în viața mea și iartă-mi păcatele, astfel voi avea o viață nouă și într-o zi voi fi pentru totdeauna cu Tine. Ajută-mă să-Ți slujesc și să trăiesc ca și copil al Tău. Amin.

Citește Biblia și vorbește cu Dumnezeu în fiecare zi! Ioan 3:16

